

*Др Зоран Миладиновић,
доцент Правног факултета, Ниш*

Нелојална конкуренција код трговине хартијама од вредности

Уводне напомене

У друштву у коме је организовано робно-новчано тржиште значај хартија од вредности је огроман. Првобитна привредна функција хартија од вредности као средства обезбеђења потраживања, безготовинског плаћања и кредитирања, данас се све више замењује функцијом мобилизације слободних финансијских средстава, функцијом власништва и учешћа у управљању привредним субјектима.

Савремене услове привређивања карактерише присутност великог броја различитих врста хартија од вредности (акције, благајнички записи, комерцијални и државни записи, финансијски деривати, менице, чекови, теретнице, преносиви товарни листови и др.).

Појава нових хартија од вредности оправдава се чињеницом веома лаке циркулације хартија од вредности, помоћу којих се може одвијати робни промет без физичког присуства робе.

Међу хартијама од вредности акције заузимају посебно место. Због постојања акционарских друштва, донедавно су представљале новину у нашем привредном животу. Из чињенице да се помоћу њих може ефикасно управљати привредним субјектима и да представљају веома погодно средство за статусне промене, може се очекивати да долази време пуне афирмације ове врсте хартија од вредности, готово ако се има у виду процес приватизације који је код нас у току. Међутим,

степен употребљивости и значај хартија од вредности уопште, а посебно могућности трговине, зависи од степена развијености тржишта хартија од вредности.

Трговина хартијама од вредности подразумева веома чврсту финансијску дисциплину и поштовање прописаних правила понашања од стране свих учесника у пословању с хартијама од вредности (емитената, трговаца хартијама од вредности, берзи, берзанских посредника ...). Ово због тога што хартије од вредности представљају веома осетљиву врсту "робе" на тржишту, па се несавесним понашањем било ког учесника у том послу може нанети огромна штета не само другом учеснику у трговини већ се може изазвати поремећај на целокупном тржишту. Имајући то у виду, Закон о хартијама од вредности ¹⁾ (у даљем тексту ЗОВРЕД), Закон о берзама, берзанском пословању и берзанским посредницима²⁾ (у даљем тексту Закон о берзама) али и други подзаконски акти ³⁾ прописују услове под којима се може трговати хартијама од вредности, финансијску дисциплину на финансијском тржишту, заштиту интереса купаца у пословима емисије и трговине хартијама од вредности, али и предвиђању санкције за нарушавање прописаних правила понашања.

Међутим трговина хартијама од вредности, нарочито трговина оним хартијама од вредности које представљају тржишни материјал (финансијски деривати), неминовно подразумева одређену конкуренцију на тржишту. Зато се поставља питање може ли у трговини хартијама од вредности доћи до нарушавања конкуренције, односно могу ли поједине радње учесника у трговини хартијама од вредности представљати нелојалну конкуренцију. Разматрања у овом раду биће усмерена управо на покушај одговора на ово питање тј. у којој мери се правила о нелојалној конкуренцији из Закона о трговини ⁴⁾ могу применити на учеснике у трговини хартијама од вредности.

1. Појам и услови трговине хартијама од вредности

1.1. Појам трговине хартијама од вредности

Под трговином хартијама од вредности у смислу члана 4. ЗОВРЕД подразумева се "продаја, односно куповина хартија од вредности између емитента и купца, непосредно или преко посредника (примарно тржиште) и свака наредна куповина и продаја хартија од вредности између имаоца и купца хартија од вредности непосредно или преко посредника (секундарно тржиште)". Овоме треба додати да се, према Закону о трговини, под трговинским услугама, поред осталих, подразуме-

1. Сл. лист СРЈ бр. 26/95, 28/96

2. Сл. лист СРЈ бр. 90/94

3. Види Уредбу о Савезној комисији за хартије од вредности и финансијско тржиште (Сл. лист СРЈ бр. 36/95) и Правилини о обезбеђивању услова за функционисање финансијског тржишта (Сл. лист СРЈ бр. 3/96, 8/98)

4. Сл. лист СРЈ бр. 32/93, 50/93, 41/94 и 39/96

вају и агенцијске, посредничке, заступничке и берзанске услуге, као и друге услуге у области трговине. Према томе, закључак је да се под трговином хартијама од вредности подразумевају не само радње које непосредно предузимају лица која купују или продају хартије од вредности (трговина у ужем смислу), већ и оне радње односно услуге које нужно настају у пословању са хартијама од вредности а које су усмерене на куповину или продају хартија од вредности (радње емитента у случају када врши продају хартија од вредности, услуге берзанских посредника и сл. - трговина у ширем смислу).

Из овако одређеног појма трговине хартијама од вредности уочавају се две чињенице. Прво, Закон предвиђа могућност трговине хартијама од вредности непосредно, између заинтересованих лица (емитента и купца или између имаоца хартије од вредности и потенцијалног купца) или посредно, преко трећег лица, посредника. Друго значајније питање односи се на место трговине хартијама од вредности. Према ЗОВРЕД, продаја хартија од вредности се може обављати на примарном и секундарном тржишту. Суштинска разлика између ова два тржишта је у томе што се на примарном тржишту могу куповати хартије од вредности само од емитента, дакле лица које није трговац хартијама од вредности већ лице које емитује хартије од вредности ради прикупљања потребних финансијских средстава која ће касније вратити (код комерцијалних записа, обвезница или благајничких записа), или ради прикупљања финансијских средстава која се неће касније враћати већ купцима обезбеђују власништва и / или управљање у одређеном привредном субјекту (код акција на пример). У теорији се ова трговина хартијама од вредности назива трговина из "прве руке".⁵⁾

На секундарном тржишту се не појављује емитент, већ се трговина обавља између лица која имају хартије од вредности, и оних заинтересованих да до њих дођу, било непосредно било преко посредника. Овде се појављују хартије од вредности које су раније већ купљене од емитента из тзв "прве руке", дакле ради се о "правој" трговини (трговини у ужем смислу) хартијама од вредности. Поред ове разлике у субјектима који тргују хартијама од вредности, разлика постоји и у могућности да се одређене хартије од вредности нађу на одређеном тржишту. Тако се трговина финансијским дериватима може обављати само на секундарном тржишту, а уговоре у куповини, односно продаји, закључују само правна лица и то преко посредника (члан 59 ЗОВРЕД).

1.2. Услови трговине хартијама од вредности

Већина хартија од вредности представља предмет трговине, међутим да би се могло трговати хартијама од вредности ЗОВРЕД прописује одређене услове и то:

а/ да су емитоване у складу са законом;

5. Мићовић, Миодраг: Берзански промет акција издатих по основу својинске трансформација. - Право и привреда 5-8/99, стр. 529.

б/ да емитент има позитивно мишљење овлашћеног ревизора о резултатима његовог пословања;

ц/ да против емитента није покренут поступак санације, стечаја или ликвидације.

Поред тога, из појединих одредби ЗОВРЕД произилазе и додатна ограничења, односно услови, тако да се хартијама од вредности може трговати ако су испуњене две групе услова.

Једни се услови односе на саме хартије од вредности, други на лица која их пуштају у промет - емитнете. Услови који се односе на хартије од вредности подразумевају испуњење одређених формалности у погледу поступка емитовања, односно доношења одлуке, о емитовању. То конкретно значи да морају бити испуњени сви они услови које ЗОВРЕД прописује за емисију хартија од вредности (да је одлуку о емисији донео надлежни орган, да је позив на упис и уплату објављен у складу са законом, да је емитент добио одобрење надлежног органа, да су упис и уплата извршени у предвиђеном року и сл.).

Или, на пример, акцијама стеченим у поступку својинске трансформације може се трговати након њихове уплате, а максимални рок за отплату је шест година од дана закључења уговора о продаји (члан 20. Закона о својинској трансформацији).⁶⁾ Овакво решење је у складу са чланом 26. ЗОВРЕД, према коме се акцијама у поступку својинске трансформације може трговати под условом да су у целини уплаћене. Образложење за ово ограничење је у потреби развоја акционарске културе и коришћење ефеката преструктурирања.⁷⁾

Други услови тичу се самог емитента хартија од вредности. Ови услови морају бити испуњени већ у старту, тј. у моменту давања одобрења за емисију, а то значи да емитент треба да има позитивно мишљење овлашћеног ревизора о резултатима пословања и да против њега није покренут поступак санације, стечаја или ликвидације.

Закон уз ова два предвиђа и два допунска услова који се "протежу" за све време важења хартија од вредности које су у оптицају. Тако је, према члану 64, став 1 ЗОВРЕД емитент дужан да, до истека рока за остваривање права и обавеза из хартија од вредности, најмање једанпут годишње обавештава имаоце хартија од вредности о резултатима свога пословања. Овде се може поставити питање када ће се сматрати да је еминент испунио ову своју обавезу. Да ли је потребно да сваког имаоца обавештава непосредно (посебно ако хартије од вредности гласе на име) или је довољно да то учини путем средстава јавног информисања.

Свакако да је поузданији начин да се имаоци хартија од вредности обавесте непосредно, али се може закључити да би емитент испунио ову дужност и када би то учинио на начин како је објављен позив за уплату хартија од вредности.

6. Сл. гласник РС бр. 32/97

7. Васиљевић, Мирко; Ђуричин, Драган; Познанић, Владимир: Водич за примену Закона о својинској трансформацији. - Београд, 1997. стр. 19

Поред тога, емитент је дужан да у року од осам дана од истека рока за предају годишњег обрачуна достави надлежном савезном органу основне билансне показатеље за претходну годину (члан 64, став 2 ЗОВРЕД). Закон о берзама такође знатан део својих одредби посвећује условима трговине хартијама од вредности (члан 52 и 58). Очигледно је да су сви ови услови прописани у циљу заштите интереса имаоца хартија од вредности, односно купаца хартија од вредности.

2. Нелојална конкуренција у трговини хартијама од вредности

Закон о трговини, као основни извор права о нелојалној конкуренцији, у члану 22. под делом нелојалне конкуренције подразумева "радњу трговаца која је противна добрим пословним обичајима и пословном моралу и којом се наноси или се може нанети штета другом трговцу, другом правном лицу и купцу, односно потрошачу". Поред Закона о трговини, нелојалну конкуренцију делимично регулише и Закон о спољнотрговинском пословању⁸⁾ прописујући у члану 83, став 1. обавезу за предузећа, друга правна лица и запослене у предузећу да у спољнотрговинском пословању чувају углед предузећа, другог правног лица и своје земље. У ставу 2. истога члана повредом угледа предузећа, другог правног лица или земље сматра се "понашање које је противно добрим пословним обичајима и пословном моралу, као и наношење штете другим предузећима и правним лицима нелојалном утакмицом".

Не упуштајући се у дубљу анализу различитог одређивања нелојалног понашања у Закону о трговини и Закону о спољнотрговинском пословању, мора се нагласити да је требало, бар у законским текстовима користити исту терминологију када су у питању исти појмови. Ово због тога што Закон о трговини употребљава термин "конкуренција" док се у Закону о спољнотрговинском пословању употребљава термин "утакмица". Очигледно је да је термин "нелојална конкуренција" адекватнији, па га у пракси треба и употребљавати.

Појам нелојалне конкуренције како је дефинисан у Закону о трговини, наводи на неколико закључака:

Прво, из члана 22. Закона о трговини, произилази да починилац дела нелојалне конкуренције може бити само трговац, а према члану 1. став 2. Закона о трговини то су "правна и физичка лица која су регистрована за обављање трговинске делатности". По слову овог члана, осим трговца други субјекти се не би могли јавити као починиоци нелојалне конкуренције. Међутим, ову одредбу треба уско тумачити, јер се аналогном применом она може применити и на остале субјекте који се баве прометом робе и вршењем услуга укључујући и субјекте који се баве пословањем, односно трговином хартијама од вредности. Такав закључак изводи се пре свега из чињенице да је престанком важења Закона о сузбијању нелојалне утакмице и монополистичких споразума из 1974. године, Закон о трговини једини

8. Сл. лист СРЈ бр. 46/92, 49/92, 16/93, 24/94, 28/96, 58/98 и 44/99.

пропис који ову материју детаљно регулише. Поред тога, чланом 8. Закона о трговини, као трговинске услуге сматрају се агенцијске, посредничке, заступничке, берзанске услуге, услуге осигурања ... То значи да се као починиоци дела нелојалне конкуренције могу јавити сви субјекти који обављају привредну делатност. Овоме треба додати и чињеницу да је чланом 10. бис Конвенције о заштити права индустријске својине ⁹⁾ (Париска конвенција), коју је наша земља ратификовала, предвиђено је да "акт нелојалне конкуренције представља сваки акт конкуренције који је противан поштеним обичајима у трговини и индустрији". Исто тако, чланом 85. тачка 1. Уговора о оснивању европске економске заједнице предвиђено је да су неспојиви са заједничким тржиштем и забрањени "сви споразуми између предузећа, одлуке удружења предузећа, договорна пракса удружења предузећа која може да нанесе штету трговини између држава чланица и чији су циљ и последице спречавање, ограничавање или нарушавање конкуренције¹⁰⁾". Ови извори права јасно указује да акти нелојалне конкуренције нису својствени само трговцима већ свим привредним субјектима.

Друго, Закон о трговини, одређује појам нелојалне конкуренције методом "генералне клаузуле", а то значи да се свако понашање у привредном животу које је противно добрим пословним обичајима и пословном моралу може окарактерисати као нелојална конкуренција.

Треће, из саме дефиниције уочава се да дело нелојалне конкуренције садржи неколико елемената.

Први елемент односи се на круг субјеката чије радње могу представљати нелојалну конкуренцију. Из напред изнетог јасно је да то могу бити сви привредни субјекти, дакле и лица која послују - тргују хартијама од вредности.

Други елемент односи се на делатност, а то је свака привредна делатност која се обавља у циљу стварања добити. Ту свакако спадају све привредне услуге,¹¹⁾ укључујући и услуге трговине хартијама од вредности.

Трећи елемент односи се на понашање учесника у промету робе и услуга. Према члану 3. Закона о трговини, "трговац се бави трговином слободно и под једнаким условима на јединственом југословенском тржишту, у складу са добрим пословним обичајима и пословним моралом, на начелима лојалне конкуренције и на начин којим се не наноси штета купцу, односно потрошачу". Према томе, привредно такмичење које врше привредни субјекти у свом пословању је допуштено, али се оно мора кретати у границама које не представљају недопуштене радње.

Четврти елемент који сачињава дело нелојалне конкуренције односи се на последице које могу настати нелојалним понашањем одређеног привредног субјекта. То је могућност да се таквим понашањем наноси или може нанети штета дру-

9. Службени лист ФНРЈ - Додатак: Међународни уговори 6/65

10. Вукадиновић, Радован: Европска економска заједница. - Београд, 1991. стр. 181.

11. Золтан, Биро: Коментар Закона о сузбијању нелојалне утакмице и монополистичких споразума. - Београд, 1976. стр. 16.

гом привредном субјекту. Није, дакле, нужно да до штете дође да би постојало дело нелојалне конкуренције, већ да постоји могућност настанка штете. Ваља рећи да се у овом случају могућност настанка штете процењује објективно.

Када се овако одређен појам нелојалне конкуренције и елементи који га чине посматра са аспекта трговине хартијама од вредности, може се закључити да се одредбе о нелојалној конкуренцији из Закона о трговини у потпуности могу применити и на пословање односно трговину хартијама од вредности. Тако се први елемент, који се односи на привредне субјекте, у потпуности може применити на субјекте који тргују хартијама од вредности. То су углавном привредни субјекти - правна лица, емитенти, берзе, берзански посредници и др. Други елемент, који се односи на делатност, такође је у потпуности садржан у делатност трговине хартијама од вредности. То је привредна делатност. Трећи елемент који се односи на обавезу поступања у складу са добрим пословним обичајима и пословним моралом такође је присутан у делатности трговине хартијама од вредности. Овакав закључак изводи се тим пре ако се има у виду и основно начело из Закона о облигационим односима,¹²⁾ садржано у члану 21. према коме се стране у облигационом односу дужне да поступају у складу са добрим пословним обичајима. Четврти елемент који се односи на могућност наношења штете другом трговцу, односно правном лицу или купцу, такође је садржан у делатности трговине хартијама од вредности. Није потребно посебно наглашавати да се нелојалним понашањем, односно кршењем финансијске дисциплине, може нанети штета било ком учеснику у пословању хартијама од вредности.

3. Поједини облици нелојалне конкуренције код трговине хартијама од вредности

Примењујући метод "генералне клаузуле" и "егзипликативног набрајања"¹³⁾ појединих облика нелојалне конкуренције, Закон о трговини предвидео је 10 дела која се нарочито сматрају као дела нелојалне конкуренције.¹⁴⁾ Закон с разлогом није могао да одреди лимитативно све радње које се сматрају нелојалном конкуренцијом и то из простог разлога што у привредном животу постоји мноштво радњи које се могу подвести под појам нелојалне конкуренције.

Према субјектима извршења, предузетим радњама и могућим последицама, нека дела из члана 23. Закона о трговини се посебно могу јавити као дела нелојалне конкуренције код трговине хартијама од вредности.

Тако се, на пример, радња нелојалне конкуренције, која се састоји у рекламирању, оглашавању или нуђењу робе наводњењем података или употребом израза

12. Сл. лист СФРЈ 29/78, 39/85, 57/89 и Сл. лист СРЈ 31/93.

13. Бесаровић, Весна: Интелектуална права - Право индустријске својине и ауторско право. - Београд, 1993. стр. 219.

14. Ранији Закон о трговини (из 1997 предвиђао је 13 таквих дела, док је Закон о сузбијању нелојалне утакмице и монополистичких споразума из 1974. предвиђао чак 18 таквих дела.

којима се може створити забуна на тржишту о тој роби у потпуности може применити и код трговине хартијама од вредности. Ово се дело нарочито може учинити код трговине финансијским дериватима. Починилац би могло бити свако лице које, у виду нелојалне рекламе, оглашава, нуди или рекламира неку врсту хартија од вредности на начин којим се може створити заблуда на тржишту, или се тиме одређени субјекат доводи у повољнији положај. Нелојалност ове радње састоји се у активном чињењу - изношењу одређених чињеница којима се ствара заблуда код других лица.

Друга радња која је предвиђена као посебан облик нелојалне конкуренције, а која се такође може јавити код трговине хартијама од вредности, јесте изношење неистина и оцрњавање другог трговца који штете његовом угледу и пословању. Овај облик нелојалне конкуренције може се учинити у свакој делатности, па и код трговине хартијама од вредности. За постојање овог дела потребно је да је од стране једног привредног субјекта предузета радња којом се износе неистине о другом привредном субјекту. Неспорно је да свака неистинита радња, а посебно оцрњавање, може штетити угледу и пословању другог привредног субјекта.

Прикривање мана робе или довођење купаца у заблуду на други начин предвиђено је такође као нарочито дело нелојалне конкуренције у Закону о трговини. Радња овог дела нелојалне конкуренције састоји се у пропуштању обавештавања потенцијалних купаца (у конкретном случају купаца хартија од вредности) о ма нама робе - хартија од вредности - или довођење купаца у заблуду на други начин.

Субјекти који могу бити починиоци овог дела код трговине хартијама од вредности су емитент (када, на пример, врши продају хартија од вредности иако за то није добио одобрење надлежног органа) или продавац финансијског деривата (када врши продају тржишног материјала).

Предузимање радњи усмерених на раскидање пословног односа између других трговаца или на спречавање, односно отежавање заснивања таквог односа, такође је дело нелојалне конкуренције које је у Закону о трговини посебно наглашено. Овде су могуће две радње. Једно су радње које имају за циљ раскидање већ успостављеног пословног односа (закљученог уговора) између два привредна субјекта. Друго су радње које имају за циљ спречавање или отежавање настанка таквог односа. Починилац је, дакле, треће лице, а те радње по правилу предузима како би касније са једним од њих засновало правни однос. Код трговине хартијама од вредности починилац овог дела најчешће може бити берзански посредник, који предузима радње усмерене на раскидање већ успостављеног пословног односа или утиче на неку страну да не дође до настанка пословног односа.

У Закону о трговини, као нарочито дело нелојалне конкуренције предвиђено је неовлашћено коришћење услуга трговачког путника, трговачког претставника или заступника другог трговца. Радње нелојалне конкуренције овог дела састоје се у присвајању туђих пословних односа, веза и контаката које је неки привредни субјекат раније већ остварио. Код трговине хартијама од вредности то би значило коришћење услуга берзанског посредника од стране лица која намерава да тргује

хартијама од вредности, на штету лица за чији рачун је берзански посредник раније већ радио. Овде се ради о могућности коришћења одређених поверљивих информација о субјекту за чији је рачун посредник радио.

Када је реч о нелојалној конкуренцији код трговине хартијама од вредности коришћење поверљивих информација могуће је нарочито од стране одређеног круга лица, која због своје функције или из других разлога, имају привилегован положај. Лица која су у позицији да дођу до таквих информација и тиме буду привилеговани у куповини хартија од вредности (злоупотребом поверљивих информација) називају се "insideri". То су пре свега чланови управног одбора, директора, чланови надзорног одбора, менаџери, рачунопологачи одређеног предузећа,¹⁵⁾ али и сва друга лица која по својој функцији имају могућност да сазнају поверљиве информације.

Као најчешћи случај где може доћи до злоупотребе поверљивих информација у трговини хартијама од вредности наводи се ситуација када одређена компанија намерава да упути понуду другој компанији да купи њене акције. У том случају напред наведена лица су у ситуацији да сазнају за такву трговину, па могу извршити куповину одређеног броја акција пре објављивања понуде. Таквим понашањем се свакако нарушавају правила конкуренције, а лица која тако поступају то чине супротно начелу савесности и поштења. У упоредном праву се овом питању посвећује посебна пажња у том смислу што се злоупотреба поверљивих информација од стране "insider" лица санкционише тако да компанија има право на одштету од сваког лица које је злоупотребило поверљиву информацију.¹⁶⁾

Наши прописи овом питању неоправдано посвећују мало пажње, препуштајући да то питање уреде берзе и берзански посредници својим статутима или правилима (члан 2. и 85 Закона о берзама), што свакако није довољно.

Закључак

Трговина хартијама од вредности подразумева поштовање прописаних правила понашања од стране свих учесника у пословању са хартијама од вредности. Одредбе ЗОВРЕД и Закона о берзама садрже бројне услове и ограничења којих се лица која тргују хартијама од вредности морају придржавати. Поштовање прописаних правила, тј. очување финансијске дисциплине обезбеђује надлежни савезни орган /Савезна комисија за хартије од вредности/ контролом пословања правних лица која послују са хартијама од вредности, контролом берзи и берзанских посредника и предузимањем мера за спречавање шпекулативних послова у вези са трговином хартија од вредности, као и старањем о заштити интереса купаца хартија од вредности. Овлашћења Савезне комисије у обезбеђивању финансијске дисциплине су широка, и уколико она у поступку контроле утврди да је дошло до на-

15. Арсић, Зоран: Insider trading. - Право и привреда бр. 1-2/96 стр. 40

16. Павић, Милан: Злоупотреба информација приликом купопродаја акција ("insider trading"). - Правни живот бр. 9-10/94 стр. 11-22.

рушавања прописаних правила понашања, може предузети низ мера као што су: забрана трговине хартијама од вредности правним лицима код којих је утврђена неправилност, забрана берзи или берзанском посреднику да се одређено време бави трговином хартијама од вредности, објављивање података о правном лицу код кога су утврђене неправилности, па до одузимања дозволе за рад лицу које није отклонило утврђене неправилности на које му је комисија указала.

Све ово говори да је реч о управним мерама које спроводи надлежни савезни орган, било по службеној дужности било по захтеву заинтересоване стране. Међутим, правна лица која послују хартијама од вредности, а нарочито лица која тргују хартијама од вредности морају се у пословању понашати лојално, тј. морају поштовати основно начело савесности и поштења и понашати се у складу са добрим пословним обичајима. Непоштовање ових правила свакако може представљати нелојално понашање за које се починиоцу може изрећи нека од мера предвиђена одредбама о сузбијању нелојалне конкуренције из Закона о трговини. Заштиту од нелојалне конкуренције може захтевати свако лице које је оштећено или може бити оштећено, а то је други привредни субјекат који тргује хартијама од вредности, или физичко лице као купац хартија од вредности.

Тако начело савесности и поштења долази до пуног изражаја и код трговине хартијама од вредности. То поред осталог подразумева понашање у трговини на начин којим се другим учесницима не наноси штета, али и забрану злоупотребе поверљивих информација код куповине односно продаје хартија од вредности, односно једнак приступ информацијама релевантним за доношење одлуке о евентуалној куповини или продаји одређених хартија од вредности. Зато у наше позитивне прописе треба унети одредбе о санкционисању злоупотребе поверљивих информација од стране лица које до њих дођу захваљујући свом положају. Тиме би се омогућило да одређена лица на основу свог положаја постижу имовинску корист на штету других учесника у трговини хартијама од вредности.